

E libris

gymnasio Mauritiano Magdeburgensi

a venerabili

Carolo Funk

theol. doctore et gymnasii directore

a. 1857 hereditate relictis.

C. q. 14.

74
1592-1744

43

IVRECONSULTVM
EX
ANTIQUITATE SACRA
REPRAESENTATVM
PONIT
ABITVMQVE AMICI FAVSTVM
GRATVLATVR
GOTTLIEBIVS HERMANNVS HAHNIUS
DRESENENSIS
SS. THEOL. STUDIOSVS

VITEMBERGAE
STANNO SCHLOMACHIANO

VI REGONSAVIT

ANTIQUE SACRA

VIRO
NOBILISSIMO PRAECLARISSIMO IVRECONSULTISSIMO
DOMINO
IOANNI MARTINO PENICKIO
DRESENENSI

CANDIDATO VTRIVSQUE IVRIS DIGNISSIMO
ATQVE NOTARIO PUBLICO MERITISSIMO

S' P' D
AVCTOR

Offero TIBI, AMICE, A PVERO PERQVAM DILECTE,
ingenuam illam firmoris meae amicitiae tessoram.
Offero TIBI, paucissimis his quidem lineolis, ICTVM,
eundemque tantummodo, uarias ob causas, quod ad ipsius orrum,
dignitatemque egregiam attinet, EX ANTIQUITATE SACRA RE-
PRAESENTATVM. Cui quidem pertractando argumento, me eru-
ditione perfecta, et ingenio pfaestanti plane parem non esse,
noui. Tenues enim ingenii meti uires libere profiteor. In eo ta-
men assidue elaboro, ut, adhibita omni operi, atque industria,
eas in dies adaugeam, ne decrescere forte uidear. Tria me po-
tissimum, butus quidem propositi examinandi, excitasse argu-
menta, scizo. Quorum unum genus est, quod ad maiorem eru-
ditionis meae, eiusdemque iam per quam exiguae, amplificatio-
nen pertinet, alterum, quod in eo positum est, ut scribam,
quod TVAE, meaeque aetati sit apertissimum, et TVORVM studio-
rum auctoritati grauissimum, ultimum, quod ea absolvit, quae
ad amicæ mentis meae uohuntarem, publice TIBI testificandam,
spectant maxime. Omnes eas, quas produxi, causas, pias,
instansque esse, existimo, pfaelaro et aequo TVO ipso relin-
quens cuncta, quae scripta sunt, iudicio. TE autem et diuinis
et humanis assidue, Dresenae, ex Vitemberga, dedisse operam,
ita est in promtu, ut res disputatione non egeat. Ceteras TVAS,

quas semper perspexi eximias, uirtutes, demandatas illas animo
TVO, et felici memoriae, linguisque elegantiores, quae erudi-
tum, et TE ornant, acquisitosque in plurimis scientiis habitus,
lubens praetermitto. TVAM animi aequitatem, comitatem,
humanitatem, TVAM denique morum elegantiam, reliquaque
et eruditionis, et cultioris uitiae TVAE specimina, transfo.
Vereor enim merito, ne nostrae forte amicitiae, qua a tenera
iuuentute, tanquam fratres, sumus usi, fines temere trans-
gredi, imo et CICERONIS effatum negligere videar, in ami-
citia, inquietis, pestis nulla maior, quam adulatio, blandi-
tiae. Iudices sunt PATRES huius Academiae Magnifici,
iudices praesertim ICTI nostri Excellenissimi, qui TE in pu-
blico tentamine inuenere tales, qualem TE antea iudicarunt.
Iudices sunt Fautores, iudices Amici, qui amoena TVAM
semper in deliciis, atque delectamentis habuere consuetudinem.
Iudex sit denique ipsa uirtus, iudex ipsa iustitia, quae TE,
CANDIDATVM, candida quasi ueste, uirtutis et industriae,
uelut quodam pretio, merito adornauit. Quam, magna laude
acquisitam dignitatem, eandemque cum felici discessu ex Aca-
demia nostra coniunctam, merito TIBI gratulor, p[ro]isque uotis
celebro. Summus ille Deus, in quo omnis mea spes, omnis mea
fiducia firme est posita, ille alius aequi iuris amator et au-
tor TE, studiosum iustitiae, et aequitatis cultorem, aequis
semper propiciat, paternisque oculis, TVAM sorte[m] in dies
sinat crescere, imo ipse TIBI inclita ICTI Celeberrimi et
Amplissimi munera, breui, ex paterna sua mente, decernat cle-
mentissime. Sic propensiore rerum TVARVM amplificatorum
uoluntati, sic spei optimorum TVORVM, quos pie ueneror,
Parentum, sic uotis Amicorum, meisque satis fiet precibus.
Sic ubique integrae, stabiles, immortales, nostrae manebunt
amicitiae. Ea uotorum meorum summa esto, maneto. Vale
ac fave. Scr. XIII. Cal. Mai. A. R. S. CIOCC XXXIII.

DE

DE

IV RE CONSULTO

L eges iustae, et bonae, iustum semper bonumque testantur legislatorem. Optimus quisque legum editor, iis ipsis constitutis, sapientissimam suam mentem, et ad bona quaevis pie flectentem probe declarat uoluntatem. Et quis ignorat, prudentissimos, quorum quidem optimo bonus princeps uititur, et in ferendis legibus, consilio, intimosque principis amicos, peritissimosque iurium interpres, ad conseruandas illas a rege latas leges, omnia plane conducere. Illa sane infelicissima iure aestimanda est res publica, de cuius incolis et illud irati numinis apud Esaiam pronunciatum ualet uerbum: Constituam uobis principes, נערום, pueros, infantes, omnis quasi et iudicii et ingenii incapaces, et תעלולים, pueriles homines dominabuntur in uos. Ibi neque honestarum, legitimarumque legum, neque ordinis cuiusdam ulla haberi potest

A 3

ratio.

ratio. O felicem contra illum rerum ciuilium, sacra-
rumue ordinem, cuius נָבוֹן ingenuus, et liberalis princeps,
נְדוּבוֹת, res ingenuas, et ut BVXTORFII utar explica-
tione, munificas, in quarum numerum, et maxime salu-
tares illas, ingenuasque refero leges, semper suadet, et
quarum firma et stabilis ipsi eius perpetuo stat sententia.
O beatos regionis incolas, qui probo, iustoque impe-
rante, piis, iustisque consiliariis, et legum fruuntur inter-
pretibus. Felicia et fausta quidem illa nostra praedico
tempora. Omnibus autem id primum reipublicae iu-
daicae anteponendum esse tempus, iudico. Ibi, alias ne com-
memorem, et forenses maxime leges sapientissimo ordine
erant constitutae, atque ab ipso quidem Deo, non tanquam
a rege solum מלך העולם, rege omnium regum, et prin-
cipe sapientissimo huius uniuersi, sed, quod et maxime,
sacris scriptoribus, profanisque, IOSEPHO, THEODORETO,
aliis, testibus, dictu dignum est, tanquam a ciuili rege
gentis totius Israelitarum, firme sanctitae, et corroboratae.
Vrebantur autem et Iudei praesertim iudicibus,
iurium quidem et legum diuinarum, forensiumue ma-
xime peritissimis, iisdemque ab ipso Israelitarum rege
praeponenti uniuersae genti praepositis, ita, ut sum-
mam, egregiamque haberent inter Iudeos dignita-
tem, auctoritatem. Et de his, tanquam de Israelitarum
ICtis, eorundemque primo ortu, et dignitate egregia,
pro uilissimo mearum uirium modulo, aliqua proferre,
induxi in animum.

Initia iurisperitorum breuibus iam examinaturus,
ad πολιτειαν iudeorum maxime ciuilem aduerto ani-
mum. In ipsa patressfamilias mihi, ab orbe condito
celebres,

celebres, primo loco sunt nominandi. Nec et plane a ueritate alienum fore arbitror, si et patres illos, primos, ICtorum nomine fuisse ornatos, ad eorumque numerum admixtos, confirmo. Scio, *Ictum illum esse, qui omnia ex iusto et aequo dijudicat.* Utrumque patribus conuenit. Antea enim quam diuina lex et uoluntas summi regis publice promulgaretur, ex naturali, diuino tamen, ipsi omnia pensitauere, id est, *iuste egere, iustitiamque exercere.* Ipsi ea omnia, quae hominum inter se officia continent, optime nouerunt, id est, *aequitatem coluere.* Inde, ut rerum ciuilium, ante Nimrodum, administrationem, quae tunc temporis et penes eos fuit, penes quos et sacrarum rerum agendarum fuit potestas, plane raseam, factum est, ut Nimrodi maxime aetate, in *priuata et publica administratione,* ICtorum quaedam mihi obueniret species. Constat praeter ea ex historiis, tam sacris, quam profanis, veteres illos patres familiarium, filiosque natu maximos domi sua, suosque, *ad iustitiae normam et regulam composuisse, immo, in liberos et seruos uitae necisque potestatem habentes, de sceleribus, a domesticis hominibus, commissis, aut domesticorum cuidam illatis, cognouisse, poenas statuisse, easque exequendas curasse ita, ut regis propemodum cuiusdam, et Icti simul egiisse personam uiderentur.* Conf. BONAVENTURA CORNEL. BERTRAMVS de re publica ebriacorum Cap. III. p. 39. Publicam perlustrans rerum ciuilium administrationem, quae in μοναρχιῃ, et δημοκρατιῃ, plerumque diuidebatur, eos, alio quodam nomine praeditos, inueniri, memini. In utraque πολιτειᾳ mentio fit de ἀρχησιν senioribus et senatoribus, qui uero in regia μοναρχιᾳ saepius etiam nominantur

עכרים

seruit. Vid. Gen. XLV. 16, et L. 7. Fuisse in illo seniorum coetu quodam שטרות moderatores et exaltatores, non, affirmante Bertramo, praefectos rerum iudicandarum peritores, et iurium consultiores, reliquis senioribus, sed ministros magistratum, εκβιβασας et πεντροες, et uti in Digestis, et Codice saepe nominantur, executores, relatum legimus. Conf. C. l'Empereur annotationes in BERTRAMI lib. de republ. ebraeorum et Exod. V. 14. 15. Quae pauca de ortu ICTORUM iudaicorum, usque ad ingressum in Cananæam, dicta a me sunt. Eos autem, qui sequentibus temporibus ipsorum fuerint successores, alii tempori referuo. Breuior enim ut sim, שרו אלפינים capita illa, quae millibus familiarium, טרו אות, quae centum שרו חבשים quae quinquaginta שרו עשרות, quae decem praeerant, et de illarum litibus leuioris momenti cognouerant, maioresque causas ad Mosen, tanquam summum ICTUM deferebant, lubens transeo. Alios, sub Iosuae praesidio, praefectos ex Leuitarum tribu, alios sub regibus, סופרו המלך scribas regis, aut potius, Chaldaeo interprete, רמלכה לבלרין, notarios, alios, praetereo, dignitatem ICTORUM breuibus commonstraturus eximiam.

Quatuor in primis adductus rationibus, dignitatem
ICrorum maximam, illustremque, iudico. Erant enim,
quod primo loco notandum, iudices, sub ipsius Dei re-
gimine uiuentes, ab ipso Deo, principe, et rege totius
gentis israeliticæ honorificentissime constituti, adeoque
fanciti, ut illos, qui morem non gererent sacerdoti, uel
iudici, tam dignos aestimat̄ Deus, qui interficerentur,
uti uidere licet ex *Deut. XVII. 12.* Mosis exemplum
omnem rem faciet clarissimam. Quum ille summus
populi

populi israelitici iudex, et egressor ex Aegypto, eligeretur, apparebat ipsi אלהים, ipse Deus Abrahami, Isaaci et Iacobi, summa quidem maiestate, et regia quadam dignitate, in ignea flamma de medio rubi, regiaque sua uoce et praepotenti, illum, ad subeundum iudicis, ducisque munus, inuitabat, rebusque quibusdam mirabilioribus factis, animum, mentemque, ipsi addebat. Inde factum est, ut Moses a Philone, et aliis, αριστος βασιλευς και νυμφερης, optimus rex et legislator nominaretur. Nuncupabatur rex, quod summam inter Israelitas, si a Deo discessero, exercebat potestatem. et ex uno ipso pendebant omnia ita, ut non rex esset αυτοκρατορ, sed ille, qui omnia, Dei iudicio et uoluntate, se gerere libere profliteretur, et in eo omnem collocaret operam, ut et sua omnia in summi regis honorem cederent et gloriam. Dicebatur legislator, non, quia ipse, inscio Deo, dabat leges, sed, ut uero sensu uerbi uti liceat, unus ferebat ad populum, uoluntatemque regis, tanquam summus legum administrator, publice promulgabat. Vocabatur et ideo Exod. IV. 16. אלהים propter diuinam, qua fungebatur, legationem, et magnifica illa opera, quae per eum Deus, coram Pharaone, efficiebat, ut optime Chaldaeus interpretaretur per בָּבֶל, ducem et principem. Tali re constituta, facile cognitu est, etiam a Mosis, tanquam summi legum interpretis, persona et dignitate, ad dignitatem reliquorum iudicium, seniorumque, ualere consequentia omnia. Omnes enim uariae potestatis, uariisque ordinis ICtos israelitarum, ita induxit ad uaria fungenda officia, ut Deus ipse eos constituisse uideretur. Multa ut breuibus comprehendam, et alios, practer

B

Mosen,

Mosen , iudices , eodem חֶלְמִים Dei nomine praeditos, inuenisse, censeo. Sic Deus Exod. XXI. 6. et adducet , inquit , Dominus eius אל־חֶלְמִים ad Deos, Chaldaeus interpres recte אל־דָּרְנוֹא ad iudices . Ex quo iudicis nomine facile conficitur, eos non tam imperandi, quam iuxta legis normam iudicandi, et sententias a Deo, a rege מלך رب, a maximo rege latae exsequendi, habuisse potestatem.

Refero, quod alterum est, ad summum honorem et amplissimam dignitatem, et id iure optimo, quod si semper israeliticae gentis euocati sint Icti, qui uiri fuerunt, pietate, prudentia, et fortitudine excellentiores, quiue donis, quae uocantur, propheticis, fuere instructi, tanti uiri, qui iudaicum populum non minus exemplo, ac preceptis, institutisque ad uirtutem prouocabant. Talem nomino iudicem illum, cui nomen erat Athniel, de quo oracula diuiniora nos certiores faciunt, fuisse super ipsum רוח־יהוה spiritum domini , et iudicem Israelis factum esse. Inde et Deus, multo florentiorem, quam regum tempora ferebant, rem publicam, Esaiae aetate, promissurus: restituam, inquit, iudices tuos, ut fuere prius, et consiliarios tuos, ut ab initio. Tunc uocaberis ciuitas תְּצַדֵּק iustitiae, et ciuitas נָמָנָה fidae pietatis.

Nec et tertio, id honoris silentio plane praeterire possum, ordinem ICtorum cum ordine sacro interdum tam stricte fuisse unitum, ut pontifex, teste JO. SPENCERO, et iudices ordinarii regni essent praesides, qui, Dei loco, iudicia legis exercent, ut omnia, si qua difficultia uel ambigua emergerentur, ad sacerdotes, aut iudicem ab Israe-

Israelitis deferrentur. Reperimus, sacerdotes et Leuitas, ordinis, dignitatisque diuersas familias, saepius tamen simul Deo, tanquam *regi politico*, perpetuo inseruisse ministerio. Vnde quoque uerbum illud **כהנים utriusque commune est**, adeo, ut non sacrarum rerum solum antistitem, sed et, *Iunio obseruante*, ministrum omnem in illustriori positum ministerio significet, cum **כהן praeſertim non ministrandi tantum, sed et accedendi uel appropinquandi notionem habuisse videatur.** Quod uidere est ex 2. Sam. XVIII. 18. ubi Dauidis filii **כהנים dicti**, alio loco, i Paral. XVIII. 17. **חרשונים ליר החלק**, *uiri principes ad manum regis*, qui regi semper proximi sint a latere, uocantur. Et hoc refero, ad dignitatem ICtorum demonstrandam, Mosen ipsum, ante, quam consecratum induceret Aharonem, apud populum sacerdotii munere gauisum esse, immo, si BERTRAMVM sequor, in **בְּאֹהֶל מוֹעֵד** in tabernaculo conuentus, iuris dicundi gratia, pro tribunali sedisse, et tunc, ex decreto diuino, et regio, pro suo uoto, et precibus, praefectura inlita iuridica illud munus commutasse. Quae quidem et ICtorum dignitatem, gloriampque, me iudice, facit solemniorem.

Quatum restat genus comprobandi ipsorum dignitatem. Relatum legimus, ipsos etiam in bello munus subiisse, quo magis, Deo praeside iis nec consilia, nec auxilia ad pacis, bellique negotia unquam deesse potuerint. Constat igitur, omnem rem **צבאות יהוה**, *exercitus domini* i. e. Israelitarum, iudicibus, Dei, **זָבָאות יהוה**, *domini exercituum administratoribus*, in bello semper feliciter processisse, Deumquē, ius dicentes, *qua regem*, bella gerentes, *qua dominum exercituum*, repraesentasse.

Paucissimis his ortum dignitatemque ICtorum ex antiquitate sacra deductorum pro uiribus demonstrauit. Iam ab orbe condito ipsos, nisi eo plane, tamen alio nomine, iisdemque probe officiis, usos fuisse, dixi. Illum ipsum ordinem a Deo autem ipso celebratum fuisse, ipsique sanctum, significauit. Ex eo liquet, et apud nos nomen ICtorum maxime esse colendum, uenerandumque. Sed obligantur quoque ex eo omnes Iurium periti, ut, ex pracepto Dei, qui ipsis tantos honores, tantam decreuit dignitatem, eo magis sese iustos, aequosque legum agant interpres, fidosque diuini humanique iuris sese praefest custodes. Summus ille Deus, qui quondam nomen et personam regis Israelitarum publice professus est, ille Deus, cui et nostris temporibus, ordo civilis et iuridicus curae paternae, et cordi est, ille et nostrae semper annuat regioni, nostrae Saxoniae. Annuat Munificentissimo nostro et Sere-nissimo Regi, et Electori Principi. Annuat Amicis eius intimis, Consiliariisque optimis. Annuat autem et Senatu nostro academico, in cuius numero, pios, eruditissimosque ICtos, tanquam Iudices sancte ueremur. Annuat autem et omnibus, qui, fidi et integri Israelitae, diuina et humana iura amant, et ea probe obseruant. Sic et inter nos ualebunt Siracidis uerba: Εναστε εθνει καθετηκεν πυγμενον ο Θεος, και μερις Κυριας Ισραηλ εστι: Vnicuique genti, et nostrae Saxonum genti, Deus constituit Praesidem, Israel autem Dei portio est. Sic nos omnes ueri erimus ICti ex antiquitate sacra, imo ex diuinis ipsis oraculis, ad Dei voluntatem, repraesentati.

72 Maf.

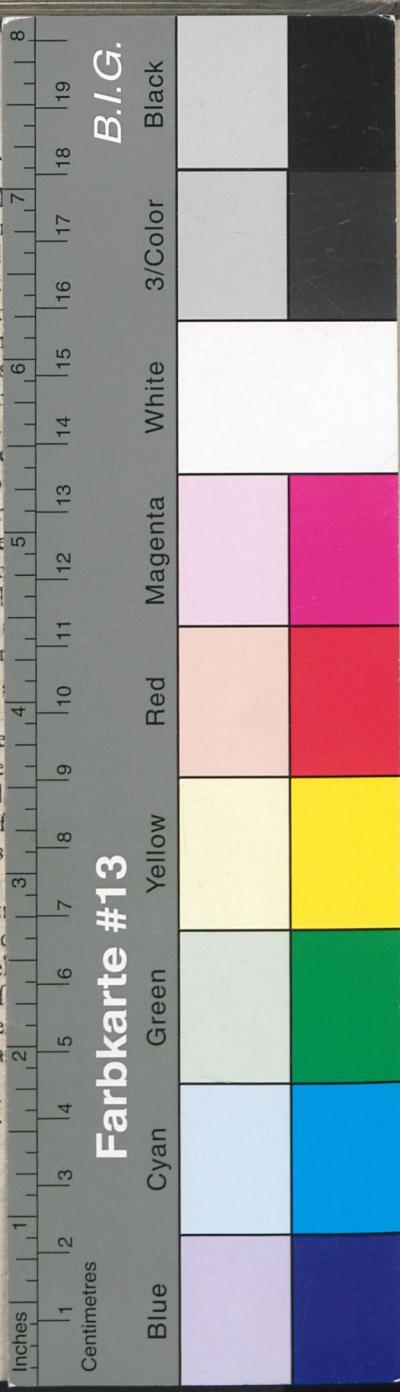
ÖN A 6610

V ① 18

5b.

V ① 17
V ② 18

IVRE CONSULTVM

EX

ANTIQUITATE SACRA

RE P R A E S E N T A T V M

P O N I

ABITVMQVE AMICI FAVSTVM

G R A T V L A T V F

GOTTLIEBVS HERMANNVS HAHNIVS

DRESENENSI

SS. THEOL. STUDIOSVS

VITEMBERGAE

STANNO SCHLOMACHIANO